

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1934/2024
23.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Александар Оленик, адвокат из ..., против туженог „SERBIA ZIJIN COPPER“ Д.О.О. Бор, ради поништаја решења о отказу уговора о раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 221/24 од 29.02.2024. године, у седници одржаној 23.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 221/24 од 29.02.2024. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање о жалби туженог.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П1 168/23 од 30.10.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је поништено као неправилно и незаконито решење туженог о отказу уговора о раду тужиљи бр. .. од 29.03.2019. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде штете настале отказом уговора о раду у периоду од августа 2021. године закључно са 08.02.2023. године исплати износ од укупно 698.847,25 динара са законском затезном каматом од 30.10.2023. године, као дана пресуђења, до исплате, као и да јој на наведени износ уплати припадајуће доприносе за обавезно социјално осигурање, ПИО, Националној служби за запошљавање од дана доспелости до коначне исплате, док је одбијен, као неоснован, већи део тужбеног захтева од досуђеног, а до траженог износа од 912.650,17 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 462.375,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 221/24 од 29.02.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, усвајајућем делу става другог изреке и у ставу трећем изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражено да се поништи као неправилно и незаконито решење туженог о отказу уговора о раду тужиљи бр. .. од 29.03.2019. године и да се обавезу тужени да тужиљи на име накнаде штете због незаконитог отказа за период од августа 2021. године до 08.02.2023. године исплати износ од 698.847,25 динара, са законском затезном каматом од 30.10.2023. године до исплате и да на наведени износ уплати у

корист тужиље припадајуће доприносе за обавезно социјално осигурање надлежним фондовима по стопи и основици важећој на дан уплате, као и да јој надокнади трошкове парничног поступка у износу од 462.375,00 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 36.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чланан 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је била у радном односу код туженог у организационој целини угостелство у Хотелу «ББ», где је радила од 01.03.2013. године до 29.03.2019. године на одређено време, након чега је засновала радни однос на неодређено време почев од 01.04.2019. године на радном месту “шанкер” у истој организационој целини (уговор о раду бр. .. од 29.03.2019. године). Анексом уговора о раду од 06.04.2020. године тужилца је распоређена на радно место “послови дробничара секундарног и терцијалног дробљења”. Анексом 2 уговора о раду од 16.07.2020. године тужилца је распоређена на радно место “послови и радни задаци на командном пулту Флотације”. У периоду од 28.04.2020. године до 29.04.2021. године тужилца је била привремено спречена за рад због здравствених проблема. По закључењу боловања, дана 29.04.2021. године тужилца је туженом поднела захтев за коришћење годишњег одмора у периоду од 30.04.2021. године до 18.05.2021. године, који захтев је одмах усмено одбијен од стране њеног надређеног. Дана 06.05.2021. године тужилца је на њен “mail” послато објашњење о разлозима одбијања захтева за коришћење годишњег одмора. И поред тога, тужилца је изостала са рада у периоду од 30.04.2021. године до 18.05.2021. године, за који период није оправдала своје одсуство.

Упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду тужилца бр. .. од 07.07.2021. године), тужени је тужилца послао поштом (препоручено пошиљком) на адресу ... бр. .. два пута, на којој адреси је имала пријављено пребивалиште код туженог. На ову адресу је насловљена и понуда за закључење анекса 2 уговора о раду од 16.07.2020. године, док је у уговору о раду и анексу 2 уговора о раду од 16.07.2020. године наведена адреса у ... (која стоји и у оцени првостепене лекарске комисије Републичког фонда за здравствено осигурање од 01.09.2020. године). Упозорење се вратило као неуручено, због чега је истакнуто на огласну таблу туженог дана 22.07.2021. године, са које је скинуто дана 09.08.2021. године, о чему је тужени сачинио службену белешку. Решењем од 11.08.2021. године, тужени је отказао тужилца уговор о раду тужилца због тога што се од 30.04.2021. године закључно са 18.05.2021. године није јавила и није долазила на рад, а није оправдала одсуство са рада, чиме је учинила повреду радне дисциплине „неоправдано изостајање са рада три дана у току месеца, односно пет радних дана у току године“ из члана 179. став 3. тачка 8. Закона о

раду, члана 179. тачка 23. Правилника о раду и члана 13. став 2. тачка 23. Правилника о радној дисциплини и понашању запослених код послодавца.

Према тврдњи тужиље, упозорење о постојању разлога за отказ јој није достављено, као и решење о отказу уговора о раду, због чега није могла да се изјасни на упозорење, с обзиром на то да је у периоду када јој је отказан уговор о раду живела у ..., у улици ... бр. ..., где је тужени требало да јој врши доставу упозорења и решења. Према извештају Полицијске управе у Бору, као надлежног органа за вођење евиденције о пребивалиштима грађана, тужиља има пријављено пребивалиште у ..., на следећим адресама: Улица ... бр. .. (од 03.04.2006. до 21.08.2009. године), Улица ... бр. .. (од 21.08.2009. до 13.05.2011. године), Улица ... бр. .. (од 13.05.2011. године до 21.03.2016. године), Улица ... бр. .. (од 21.03.2016. до 14.08.2019. године) и Улица ... бр. .. (од 14.08.2019. године па надаље).

Полазећи од утврђеног чињеничног стања (пред тим судом) првостепени суд је закључио да су испуњени услови за поништај предметног отказног акта и за накнаду штете, јер тужилји у току дисциплинског поступка није на законити начин извршена достава упозорења и решења о отказу, иако је уредно пријављивала промену пребивалишта туженом, због чега има обавезу да јој накнади причињену штету у виду изгубљене зараде за тражени период са припадајућом каматом, с позивом на одредбе Закона о раду (члан 191. ст. 1. до 3.).

Другостепени суд је преиначио првостепену одлуку, сматрајући да је првостепени суд из утврђених чињеница извео погрешан закључак да је побијано решење о отказу уговора о раду незаконито због тога што пре доношења тог решења тужени није доставио тужилји упозорење о постојању разлога за отказ, чиме јој је ускратио право на одбрану. Према ставу другостепеног суда, тужилји није ускраћено право да се изјасни о повреди радне обавезе која јој је стављена на терет. Из утврђеног чињеничног стања произлази да је у свим писменима и документима туженог, а који се тичу тужиље, наведена или адреса Улица ... бр. .. или адреса Улица ... бр. ..., док адреса улица ... бр. ..., за коју је тужиља тврдила да је њена адреса и на којој има пријављено пребивалиште код надлежног органа, није наведена ни у једном документу, нити је тужиља пружила било какав доказ да је обавестила послодавца о томе, из чега произилази да није обавестила туженог о промени своје адресе, те да због тога послодавац није ни могао да врши достављање писмена на адресу Улица ... бр. ..., већ искључиво на адресама које су му биле доступне. На тај начин услед понашања тужиље, тужени је био принуђен да достављање тужилји врши преко огласне табле. Како је тужени доказао да је тужиља својом кривицом учинила повреду радне обавезе која јој је стављена на терет, то је предметно решење о отказу уговора о раду законито.

По оцени Врховног суда, оваква одлука другостепеног суда не може се прихватити као правилна.

Одредбом члана 180. став 1. Закона о раду, прописано је да је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање осам дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења. У упозорењу из става 1. овог члана послодавац је дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење.

Упозорење се доставља запосленом на начин прописан за достављање решења о отказу уговора о раду из члана 185. овог закона, односно у просторијама послодавца, односно на адресу пребивалишта или боравишта запосленог.

У конкретном случају, чињенично стање нижестепених одлука се разликују у погледу битне чињенице да ли је упозорење на постојање разлога за отказ уговора о раду достављено тужилји на начин прописан одредбама члана 180. Закона о раду и с тим у вези да ли је тужилја обавестила туженог као свог послодавца о актуелној адреси пребивалишта (... , Улица ... бр. ..) или није.

Другостепени суд у смислу члана 394. став 1. тачка 1. ЗПП није могао без расправе да утврди другачије чињенично стање него што је оно у првостепеној пресуди. Наиме, у основ пресуде којом другостепени суд преиначује првостепену пресуду узима се оно чињенично стање на којем је та пресуда заснована или чињенично стање које је утврдио другостепени суд према резултату доказивања које је пред њим изведено. Ако поводом жалбе није одржана расправа, начело непосредности налаже да другостепени суд у основ своје преиначујуће пресуде узме чињенице на којима је заснована првостепена пресуда, а у противном је учињена битна повреда одредаба парничног поступка. Од тог правила закон предвиђа одступања у случају да је првостепени суд своје уверење о чињеницама засновао искључиво на посредно изведеним доказима и исправама, када те доказе и другостепени суд може оценити посредно, као и у случају када је првостепени суд свој став по питању једне спорне чињенице заузео извођењем закључка из друге чињенице.

Првостепени суд је како оценом непосредно изведених доказа (исказа тужилје саслушане у својству парничне странке чијем исказу је поклонио веру), тако и оценом посредно изведених доказа (уговор о раду, као и анекс 2 уговора о раду од 16.07.2020. године, оцена првостепене лекарске комисије Републичког фонда за здравствено осигурање од 01.09.2020. године) утврдио да је тужилја обавестила туженог о својој актуелној адреси (... , Улица ... бр. ..., на којој адреси се налази новокупљени стан тужилје и њеног супруга), као и о претходној адреси (... , улица улица ... бр. ..., на којој се налази кућа свекра и свекрве тужилје). Осим тога, и током поступка (а на шта указује и у ревизији) тужилја је указивала да се између странака од раније води још један судски спор, по тужби тужилје ради поништаја анекса уговора о раду, у којој је наведена њена актуална адреса. Међутим, другостепени суд је, занемаривши оцену исказа тужилје од стране првостепеног суда, ценећи само писмене доказе, утврдио другачије чињенично стање од оног које је утврђено пред првостепеним судом.

У таквој ситуацији, другостепени суд је имао обавезу, што није учинио, да поновним извођењем доказа који су изведени пред првостепеним судом и њиховом оценом несумњиво разјасни да ли је тужилја обавестила туженог о својој актуелној адреси, односно да ли је тужени имао или могао имати сазнање, према свим околностима конкретног случаја, о актуелној адреси тужилје или о адреси на којој прима писмена, од чега зависи оцена да ли су били испуњени услови за стављање упозорења на постојању разлога за отказ на огласну таблу туженог, односно оцена да ли је тужилји било ускраћено право на одбрану у дисциплинском поступку (члан 180. Закона о раду).

- 5 -

Из наведеног разлога, другостепена пресуда је морала бити укинута, уз укидање и одлуке о трошковима поступка јер зависи од исхода спора, и предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби туженог.

На основу члана 415. став 1.ЗПП , Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић